

תודה על ספרך הנדיר.

זהו ספר 'שירת עצמי'.

מיצרפת חיים. משרטת חיים. גילוי תוך כיסוי.

הגעת אליה מתוך אומץ רב.

טעות עימדך: אין את צריכה לבקש סליחה מעצמך, ולא מכל היקרים לך.

כי בקשת אהבה נטועה בכל החי והצומח. הצומח מבקש אהבה מן השמש. האור. והאדם—

כולם..כולם..כן, כן! מבקשים אהבה, אף=על=פי שנדחו הלך ושוב, עד לאין קץ.

אומר לכל: "לאן שלא תלך—בדידות מקרצפת את נפשנו.."

החלטת לפרוש את חיך באומץ רב, ולבקש מאת הקורא לשפוט מוסרית אותך, איתך.

הקוראים אינם בני מוסר כלל וכלל. להיפך: הינם מוכים מוסריות כוזבת וזולה.

ביאליק כתב: "מה זאת אהבה?" ר"ל, ביאליק ביקש להכיר מהי אהבה. ביאליק ביקש אהבה.

את העלבון האילם את יכולה במטלית נקייה למחות. יש לך כוח וזכות. התאוששי.

הספר הוא מקורי ביכולתך להפגנת הבדידות, או הבדידות כפי שאומר גרסיה לורקה.

ואשר להתערבות בנפש הזולת, שאת נעכרת ממנה, אצטט לך את דברי האיש הנפלא—בן זומא.

"הוא היה אומר:

אל תציץ לכרמו של אדם.

ואם הצצת אל תרד

ואם ירדת אל תביט.

ואם הבטת אל תיגע.

ואם הגעת אל תאכל.

ואם אכל הרי אדם נמצא טורף נפשו

מחיי העולם הזה ומחיי העולם הבא."

*מסכת אבות דרבי נתן פרק לג' נוסחא ב

שלך בדידות

עין טור=מלכא